

Anarşistler Kimlerdir?

Alfredo Maria Bonanno

1974-1984

İçindekiler

Anarşistler kime karşı mücadele ederler? .	3
Peki anarşistler hangi yanlış fikirlerle karşı mücadele ediyorlar?	4
Anarşistler ne ister..	6
Anarşistlerin kullanmayı istedikleri araçlar..	7

Anarşistler kime karşı mücadele ederler?

-Tüm sahalarda(idari, finansal, politik, askeri vs.) gücün merkezi teşkilatı olarak görülen Devlet'e,

-Devletin idari kurumu olan ve tüm zaptetme, çağıştırma, kontrol etme vs. İşlerini yapan hükümete,

-Hem sahadaki verimli ilişkilerin hem de bireysel kapitalistlerin, onların aktivilerinin, projelerinin ve bu bağlamdaki suç ortaklarının yükselişi olarak görülen Kapitalizme,

-Devletin ve sermayenin bölündüğü münferit taraflara karşıdır. Diğer bir deyişle, polis, adliye, ordu, okul, gazeteler, televizyon, sendikalar, büyük çok uluslu firmalar, vs.

-Devlet yapısının dayandığı ana çekirdeği biçimlendiren aileye,

-Politika dünyasına karşı, bu nedenle de tüm politik partilere, burjuvazi demokrasisini ifade eden Parlementoya ve gerçek toplumsal problemleri maskeleyemeye yardım eden politik ideolojilere,

-Faşistlere ve Devlet, Sermaye tarafından kullanılan baskının diğer tüm kollarına,

-Baskı için etkileyici ve inandırıcı bir müttefik inşa eden Klise ve dine,

-İnsanlara karşı kullanılan silahlı bir güç olan orduya,

-Sömürölmüş sınıfların en zayıfına yönelik baskıyı kurumsallaştıran hapishanelere,

-Farklıyı sindiren sığınma evlerine karşıdır.

Peki anarşistler hangi yanlış fikirlerle karşı mücadele ediyorlar?

-Tam anlamıyla yasaları, politik partileri, parlamentoları, referandumları, oyları vs. kullanarak toplumsal problemler yaratan reformistlere,

-İnsanı, daima çalışmaya ve itaat etmeye elverişli bir otomaton haline indirgemeyi isteyen faydacılığa, (Orjinal metinde ‘efficientism’ kullanılmıştır, fakat tam bir karşılığı olmadığından faydacılık diye çevirilmişir, ‘efficiency’: yeterlilik, etkinlik, verimlilik anlamlarına gelir.)

-Soyut bir insan fikrine barış ve güvenlik çağrısı yapan fakat düşman sınıflara saldırmak üzere hiçbir somut harekette bulunmayan insancılığa,

-Sömürölenlerin özgürleşmeleri için ellerindeki tek silah olan şiddeti engelleyen pasif direnişe karşı.

-Diğer ulusların yerine anavatanı yeğlemek gibi saçma bir fikri besleyen vatanseverliğe karşıdır, oysaki sömürülenlerin anavatanı yoktur aksine onlar tüm dünya sömürülenleriyle kardeşirler.

-Görevlerinin anavatanı korumak olduğu bahanesiyle, orduların hareketlerini haklı bulan militarizme,

-İnsan ırkının bir bölümünü aşağı olarak tanımlayan ırkçılığa,

-Kadınları seks objesine indirgeyen erkek şovenizmine,

-Kendisini boğucu tersyüz edilmiş bir erkek şovenizmi ile kapatmış feminizme,

-Sömürülenleri doğrudan eylemden ayrı tutan delegelere,

-Kişiyi toplumsal katmanlara yönelik eğiten hiyerarşiye,

-Tüm bireyselliği sindiren itaate,

-Bireyin özerk gelişimini engelleyen otoriteye,

-Reformizmin ideolojik örtüsü, evrimciliğinse modern bir versiyonu olan ilericiliğe,

-Ekonomiyi sınıf sömürücülüğü tarihinin merkezine koyan iktisadiyatcılığa,

-İktisadiyatcılığın doğrudan ürünü olan sendikacılığa karşıdır, ki bu da sınıf mücadelesinin işyeri düzeyinde iddialarla sınırlanması anlamına gelir. Anar-

kosendikalizm, tüm devrimsel beyanları yanısıra bu reformist sınırlamadan da kaçmıyor.

Anarşistler ne ister..

-Devlet, hükümet, kapitalizm, aile, din, ordu, hapishaneler, sığınma evleri ve yasayı diğerlerini birşeyler yapmaya zorlamak için kullanan her yetkinin feshedilmesini. Hem çalışanların / sosyalist devletin, hem de proleterya diktatörlüğünün her halini red edişi de bundandır.

-Toprağın, çalışma gereçlerinin, materyallerin, makinelerin, fabrikaların özel mülkiyetinin ve yaşamak için gerekli olan üretim ihtiyaçlarının bertaraf edilmesi.

-Aylıklı çalışmanın kaldırılması ve işin, kendi yetenekleri ve ihtiyaçlarının yanısıra fikirleri temel alınarak birleşmiş bireysel grupların belirleyeceği minimum bir düzeye indirilmesi.

-Geleneksel aile yapısının, aşk, karşılıklı sevgi ve ayrıca gerçek bir seksüel eşitliğe dayalı ortak bir hayat ile yer değiştirmesi.

-Hayatın, bir ürün gibi karşılaşılacak problemlere, benimsenen ilgi alanlarına ve geliştirilen ilişkilere göre değişecek özgür ilişkilere dayalı bir organizasyonu. Bu organizasyonların hepsinin komün grup-

larınca yerel bazda birleşmesi, sonrasında, devrimin kurtarılmış bölgelerine olabildiğince ulaşana kadar ilişkileri daha geniş anlamda bir birleşime yaymak.

-Özgür bir toplumda, bu özgürlüğün gerçekleştiği süre çerçevesinde anlamlı olacak ücretsiz ve bireysel yetenekleri uyarmaya yönelik bir eğitim.

-Ateist ve din karşıtı propagandaların yayılması daima gereklidir, çünkü meydana gelen özgürleşme bile bu problemler üzerine sınırlı açıklamaların ötesinde çalışmalar yapamıyor.

-İnsanın insan üzerindeki hakimiyeti bitene kadar sosyal devrimin tamamlanması.

Anarşistlerin kullanmayı istedikleri araçlar..

-Bilinçli bireylerin aktif azınlığı olan özel anarşist organizasyonlar.Ki bu bireyler, kişisel ve politik eğilimlerini paylaşan ve devrime yönelik organize olmak için kendilerine sömürülmüş demeyi amaçlayan bireylerdir.

-Kendilerine özgü yapılarını hiç değiştirmeden, kendi davalarını daha iyi koordine edebilmek için gayri resmi, federal anlaşmalarla birbiriyle birleşen farklı anarşist gruplardan oluşmuş bir federasyon.

-Hakim yapının ne niyette olduğunu ve sömürülenlerin karşı karşıya olduğu tehlikelerin kitaplar, broşürler, gazeteler, kitapçıklar, duvar yazıları vb. aracılığıyla propagandası. Ayrıca, anarşist mücadelenin bulgularını tedarik etmek ve anarşistlerin kim olduğunu göstermek, ya da sömürüleni isyan etmeye, itaatin ve teslim olmanın sonuçlarını kınamaya zorlamak.

-Daha iyi şartlara sahip olmak için mücadele etmek- Reformist olmamamıza rağmen, kişinin şu anki durumundaki ilerlemeleri (maaş, ikamet, sağlık, eğitim,iş vs.) elde tutma mücadelesi, bu anları kendilerinde bir son olarak görmeselerde anarşistlerin varlığı olarak görürler. Özörgütlenmenin ve diğer bütün seviyelerde doğrudan etki yaratmak için kaçınılmaz olan delege reddinin unsurlarını geliştirebilsinler diye sömürülenleri bu tarz bir mücadeleye itiyorlar.

-Sömürülenle birlikte sosyal devrimin de farkına varmak için sert mücadele gerekir. Sınıf düşmanına karşı(devlet, hükümet, sermaye, kilise vs.) saldırı muhakkak sert olmalıdır, aksi taktirde yalnızca steril bir protesto olacak ve sınıf hakimiyetine bir takviye tayin edecektir. Bu saldırı şu şekillerde olabilirdi;

a) bireysel yapılara yada baskıdan sorumlu olan insanlara karşı ayrılan saldırılar,

- b) belli bir azınlıkça yapılan isyankar bir saldırı,
- c) kütlesen isyankar bir saldırı,
- d) kütlesen devrimsel bir saldırı.

En baştan başlayan bu seviyelerin her biri, başarılı bir tanesini geliştirecek şartları yaratabilir de yaratamayabilir de. Politik ve ekonomik analizler belli sınırlarda bu olasılığı ön görebilir, fakat kesin bir sonuç veremez: eylemin kendisi eylem için tek testtir. Şiddetli mücadelenin ahlaki dayanağı zaten yüzyıllardır güç ile tatbik edilmiş olan baskının gerçekliğinde vardır.

Anarşist Kütüphane

Alfredo Maria Bonanno
Anarşistler Kimlerdir?
1974-1984

16.06.2022 tarihinde şuradan alındı:
isyananarsi.blogspot.com
Çeviri: S. D.
İngilizce Aslı: What are anarchists

tr.anarchistlibraries.net